

J kapitola 14.

[1] "Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. [2] V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. [3] A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. [4] A cestu, kam jdu, znáte." [5] Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?" [6] Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. [7] Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli." [8] Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!" [9] Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? [10] Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. [11] Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! [12] Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. [13] A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. [14] Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním. [15] Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; [16] a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky - [17] Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. [18] Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. [19] Ještě malou chvíli a svět mne už neužítí, vy však mě užítíte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. [20] V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás. [21] Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat." [22] Řekl mu Juda, ne ten Išariotský: "Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?" [23] Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. [24] Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. [25] Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. [26] Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. [27] Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! [28] Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím - a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. [29] Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili. [30] Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže. [31] Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal. - Vstaňte, pojdme odtud!"